

[Carl M. Nielsen.]

at der i frugtavlerekredse er meget stor interesse for dette spørgsmål. Frugtavlen som erhverv er jo af forholdsvis ny dato; det er vokset stærkt og vokser stadig. Ser vi blot på tallene fra de sidste 20 år, fortæller de mere end mange ord, hvilken glædelig udvikling der er sket på dette område. Beskæftigelsesmæssigt set er det også godt, at mange hænder er i virksomhed på de forholdsvis små arealer; det har sin store betydning.

Også det fremstød, som gøres for at få den danske frugt ind på verdensmarkedet, kan få stor værdi for os; det kan bidrage til at forbedre landets økonomiske stilling og gør det allerede. Men vi må også være klar over, at skal vi virkelig opnå noget her — og jeg tror, der er muligheder —, må grundlaget først og fremmest være helt i orden; det gælder især opbevaringsrummene. Om efteråret ser man mange steder, at frugten står stablet op ude, hvilket er tegn på, at forholdene med hensyn til opbevaringen ikke er gode; det medfører, at en stor del af frugten ødelægges og går til spilde. Dette betyder et tab for den enkelte og for samfundet i sin helhed. Forsøg viser, hvor vigtigt det er at have gode lagre, hvor frugten kan nedkøles hurtigt; holdbarheden forøges derved, modningsprocessen forhales, og sæsonen for levering af frugt forlænges. En fordel til er der ved disse lagre: der er pakke- og sorteringsrum; det er derfor muligt at gennemføre ensartethed for de varer, der kommer frem, tillige med at der åbnes mulighed for, at store partier af bestemte sorter med eksport for øje kan præsteres. Som forholdene er nu de fleste steder, kan de små avlere, der kun har små partier frugt, ikke udnytte avlen, som den bør udnyttes; ved samling i store lagre åbnes der nye muligheder for forlængelse af sæsonen, og vore muligheder for eksport forøges derigennem.

Det samme kan siges at gælde for de kartoffellagre med sorteringsanlæg, som loven også omfatter. De lagre, der er tale om, skal kunne tage henholdsvis 300 t for frugtens vedkommende og 15 000 t for kartofflerne, og det synes jeg er udmærket. Bliver lagrene for små, vil udgiften til driften vel nok blive for stor.

Hvad angår bestemmelserne om lånenes størrelse og om renten og afdragstiden, har jeg ikke noget at indvende derimod og skal ikke komme nærmere ind derpå; det samme gælder bestemmelserne om behandlingen af sager vedrørende lån efter denne lov.

Jeg tror, denne lov vil blive brugt meget, og det skulle glæde mig, om det blev til-

fældet. Mange mangler kan blive afhjulpet, mange forbedringer blive indført til gavn for os alle.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling og til vedtagelse i det høje ting.

Hauch: Jeg skal ganske afholde mig fra at komme ind på landøkonomiske betragtninger i forbindelse med dette lovforslag. Ejheller skal jeg komme ind på en omtale af de tekniske forbedringer, som denne lov åbner udvej for. Jeg skal indskrænke mig til at udtale min påskønnelse af, at der gennem denne lov gives mulighed for at hjælpe en række landmænd, som har vanskeligt ved at skaffe de fornødne likvide midler til gennemførelse af disse foranstaltninger, som fornuftige landmænd, der har råd til det, har gennemført eller burde have gennemført. Jeg tror, at man gennem den udnyttelse af Marshallhjælpen, der her er tale om, ikke alene opfylder en forudsætning, som har været tilstede ved tildelingen af Marshallhjælpen, men i virkeligheden også hjælper en hel masse mennesker, som har viljen og evnen til at udføre arbejdet, men som ikke har haft økonomisk basis for gennemførelse af disse højest nødvendige foranstaltninger.

Et spørgsmål, som har givet anledning til megen drøftelse her på rigsdagen indenfor partierne og mellem partierne indbyrdes, er spørgsmålet om renten. Jeg skal slet ikke komme ind på en nærmere omtale af det forhold, men kun sige, at for mig vil det være naturligt, at der betales en renteydelse her, som svarer til den almindelige rente, og det er også det, der i hovedsagen bliver tilfældet. Man kunne måske sige, at den rente, hvortil staten kan låne — det var forudsætningen ved overenskomsten, at det var den rente, der skulle ydes her —, ligger i underkanten, og principielt ville det måske nok have været rigtigere at følge mere snært, end tilfældet er her, den rente, som staten iøvrigt må yde for lån. Men for mig er dette spørgsmål et lille spørgsmål i sammenligning med de muligheder, der skabes for de landmænd, som ikke kan få lejlighed til at sikre sig den kapital til disse produktive formål, som er nødvendig, for at de kan gøre deres brug så rentable som muligt under de foreliggende forhold. Jeg hilser med tilfredshed, at dette lovforslag skaber opbygningsmuligheder til fremme af produktionen, som man uden disse midler i mange tilfælde ikke kunne have fået gennemført.

På min gruppes vegne skal jeg anbefale